

1 af 4

Prædiken søndag d. 25. februar 2018.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Rom 8,24-32.

Nardus Gospelgudstjeneste: All my hope

Jeg håber, du får en god oplevelse ud af at være i kirken i dag.

Jeg håber, at det har været en berigelse at se på - og lytte til vores gospelkor Nardus.

Ved at bruge ordene "Jeg håber" udtrykker jeg et godt ønske for dig.

Egentlig gør vi ganske ofte det, at vi udtrykker håb. Mange gange gør vi det, sådan nærmest helt automatisk.

Jeg håber, du bliver rask snart.

Jeg håber, jeg snart får det job.

Jeg håber, ham manden jeg drømmer om, elsker mig.

Mange gange, når vi udtrykker håb, tænker vi ikke, at det også er et udtryk for tro. Men det vil jeg påstå, at det kan det også være.

Vi kan faktisk ikke vide, om det vi håber på, sker. Dermed er det noget andet end fakta og viden.

I bibelen finder vi en slags definition af, hvad tro er. Der står sådan her: "Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses."¹ Tro og håb er forbundet med hinanden.

Vi er mange her, som elsker at synge gospel. Det er der mange grunde til. Mange tror, at gospelmusikken er sådan en glad musik, og det er rytmerne og gentagelserne, der gør at der virkelig er fut i det, og så er det rigtigt fedt. Når Torben så også flipper helt ud på klaveret, så hjælper det helt sikkert også.

Men når man kommer til at lytte til ordene i mange af de sange som koret synger, så er det nok et udtryk for overoptimisme at hævde at gospelmusikken er glad musik.

Der er mange tunge ting, i vores sangtekster. Gospelmusikkens rod er hos slaverne, hvis tilværelse var alt andet end let.

Vi kender alle historierne og ved, at det var urimeligt hårdt arbejde, det var under tvang og mishandling.

Mange var reelt blevet bortført fra deres eget land og revet væk fra deres kære. Uden at gå i detaljer, så lad os bare sige, at deres liv pludselig kom til at se helt anderledes ud.

Derfor er meget af gospelmusikken skrevet fra et mørkt sted, et sted hvor ingen har lyst til at være.

¹ Hebræerbrevet 11,1

Rigtigt mange af teksterne giver udtryk for at der, hvor ingen har lyst til at være, der er Gud sammen med dem. De var ikke alene i slaveriet.

Der udtrykkes håb om at mørket skal blive til lys, at fangeskabet skal blive til frihed. At trængslerne som er nu, skal afløses af lethed og glæde.

Håb om en bedre fremtid, håb og drømme om lykke, ikke om ulykke² træder frem, når vi fordyber os i gospelmusikken.

Håb er centralt i al tro. Håbet om, at fremtiden er lysere end fortiden. Det drømmer vi alle om, faktisk uanset om vi betegner os selv som troende eller ej.

Håb er noget mærkeligt noget, for som Paulus skriver i Romerbrevet, så er der ingen der håber på noget, man ser opfyldt. Håb handler som det, vi ikke ser.³ At have håb, om at tingene bliver bedre, er ikke en fornægtelse af virkeligheden, som vi står i. Det er heller ikke en overoptimistisk tilgang til verden. Eller pessimistisk for den sags skyld.

At holde fast i håbet om, at alt bliver godt, uanset hvad vi står i er, at tro på de løfter, som igen og igen gives af Jesus i bibelens mange historier.

² JF Jer 29,11: "Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.

³ JF. Rom 8,24-25.

4 af 4

Nu er der ikke nogen af os, som direkte er slaver, men jeg tror bestemt mange af os kan relatere til det, at vi kan føle os fanget i livet, at der er nogle omstændigheder, som vi gerne vil på den anden side af.

Det at håbe på, at der er mere end vi kan se, at livet bliver godt igen, er helt væsentligt. Gud kan se mere end os.

Selvfølgelig kan det nogen gang være svært at holde fast i det håb, når alt ser virkelig sort ud.

Gospelmusikken, og mange af bibelens historier, har et vidst trods over sig.

Kort sagt, så går det ud på at blive ved med at læse om, tro på, og synge om håbet på at Gud har fat i den lange ende, og at det som vi står i nu, bliver bedre.

I det er der også budskabet om, at der er en Gud, som kender os og går med os gennem sumpen og ønsker at være sammen med i modgang og i medgang.

Paulus taler endda i Romerbrevet om, at Gud Ånd kommer os til hjælp med at holde fast i håbet om, at vi ikke er glemt.

Hold fast i håbet! For der intet, der skal skille os fra Guds kærlighed.⁴ Den gælder nu og altid.

Amen

⁴ JF. Rom 8,37-39